

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

3. Augusti. Vi bonum, quod sit omittatur, sæpius dæmon invitat ad majus;
quod tamen deinde novis difficultatibus objectis impedit, ne fiat. S. ignat.
de descr. spir.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

*esse debent, alias gravius nocituri, quam
ignobiles, & ineruditii. S. Ignat. apud
Bart. l. 4.*

Magna ingenia magna minantur pētricula, nisi virtutis imperio dirigantur. Gladius magis acutus vulnerat, & in plures desævit.

A grandibus ingeniiis nihil mediocre expectandum, vel virtuti addicta sunt ex integro, vel insigniter insolescunt. Nec ab ulla res publica plus accepit detrimentum, quam ab insignibus ingeniiis male discipinatis.

Nec in generis, nec in ingenii nobilitate quidquam est gloriæ, si virtute destituta ad ignobilium sortem abjiciant. Plus utique ad contumeliam, quam sui commendationem momenti affert.

Ubi grande ingenium, nulla saepe ibi prudentia; quæ si desit, ut corpus oculo, currus aurigâ destitutus, quod? nisi ad precipitum properat. Mediocritas ingenii, ut plus habet judicii, sic plus spondet utilitatis.

3. Augusti.

*Ut bonum, quod sic emitatur, sepius dimes
in vī.*

invitat ad maius ; quod tamen deinde
novis difficultatibus objectis impedit , ne
fiat . S. Ignat. de discr. spir.

PRÆSENTIA, spe futurorum, dæmon im-
pedit ; hæc ubi præsentia fuerint, ite-
rum impediturus; ut sic omnia differendo,
nihil fiat cœlo, nihil Deo, dignum. Dilata-
tione lucri, ut nemo ditior , ita nemo fa-
ctus est sanctior.

Qui tibi hodie boni operis præmium
promisit, crastinum non est pollicitus ; vo-
lat vita , & inopinatò avolat. Quis tunc
propositorum fructus? hodierna neglexi-
sti, crastina emanserunt, nudis tu manibus
hæres in vado.

Quomodo cras grandia faciet , quem
minimæ hodie tædet difficultatis? Qui non
cum Milone hodie bajulare potest vitu-
lum, cras bovem minus bajulabit. E mi-
norum nempe exercitio spes legenda est
ad majora.

Major pars hominis expectando mo-
ritur, differunt sanctè vivere, donec eò ve-
niant, ubi etiam cùm vellent, non amplius
possint, dum medios eorum conatus mors
occupat, tantò difficilior , quantò impa-
rator.